

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/26/2018
Identifikačné číslo spisu: 6018200054
Dátum vydania rozhodnutia: 07.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádiová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6018200054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: PEROSA & KODEXI, s.r.o. , so sídlom Vajanského 93/5068, Lučenec, IČO: 36 049 549, právne zastúpený: Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Trhová 992/1, Zvolen, IČO: 50 492 934, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102314310/2017 zo dňa 7. novembra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/18/2018-34 zo dňa 21. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/18/2018-34 zo dňa 21. marca 2018 ako nedôvodnú z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 24S/18/2018-34 zo dňa 21. marca 2018 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. b/ zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu zo dňa 29. januára 2018, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 102314310/2017 zo dňa 7. novembra 2017 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Daňového úradu Banská Bystrica č. 9601403/5/5068767/2013/Kir zo dňa 12. novembra 2013. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

2. Krajský súd zo svojej činnosti zistil, že žalobca na tamomšom súde podal dňa 16. januára 2018 rovnakú žalobu s totožnými účastníkmi konania, ako aj rovnakým predmetom konania - preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102314310/2017 zo dňa 7. novembra 2017, vedenú na tamomšom súde pod sp. zn. 24S/12/2018.

3. Zároveň dal do pozornosti, že žalobca nereagoval na uznesenie č.k. 24S/18/2018-30 zo dňa 20. februára 2018, ktorým ho krajský súd vyzval na doplnenie jedného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorého zákonnosť žiadal žalobca preskúmať žalobou zo dňa 29.

januára 2018, resp. aby odstránil vadu v označení čísla napadnutého rozhodnutia v žalobe. Krajský súd preto konštatoval, vychádzajúc z textu žaloby, že žaloba v konaní vedenom na tamomšom súde pod sp.zn. 24S/12/2018, v ktorej sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 102314310/2017 zo dňa 7. novembra 2017, bola podaná skôr, a teda je žalobu zo dňa 29. januára 2018 potrebné pre prekážku začatého konania odmietnuť.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ vytýkal krajskému súdu predovšetkým, že nesprávnym procesným postupom porušil jeho práva na spravodlivý proces. V podanej kasačnej sťažnosti namietal, že z výrokovej časti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/18/2018-30 zo dňa 20. februára 2018 vyplýva len povinnosť predložiť jedno vyhotovenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Mal za to, že nakoľko žalobca v prílohe žaloby priložil správne rozhodnutie žalovaného č. 102403576/2017 zo dňa 20. novembra 2017, ktoré malo byť predmetom súdneho prieskumu zákonnosti spolu s prvostupňovým rozhodnutím Daňového úradu Banská Bystrica č. 9601403/5/5057135/2013/Kir zo dňa 12. marca 2013, nebol dôvod ho opätovne pripájať. Tvrdil, že ani prípadným doplnením spomínaného rozhodnutia v lehote 10 dní by sa totiž chyba v písaní v petite žaloby neodstránila. Dodal, že uvedená chyba vznikla ako dôsledok podávania veľkého počtu žalôb elektronicky, kde kontrola obsahu je podstatne náročnejšia, ako by bola pri podaní v listinnej podobe. Súčasne namietal nesprávnosť poučenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/18/2018-30 zo dňa 20. februára 2018, pre ktoré pochybenie súdu podľa žalobcu nedošlo k odstráneniu vady žaloby.

5. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa písomne nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (453 ods. 1 a 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

7. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je uznesenie krajského súdu, ktorým podľa § 98 ods. 1 písm. b/ SSP odmietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102314310/2017 zo dňa 7. novembra 2017 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Daňového úradu Banská Bystrica č. 9601403/5/5068767/2013/Kir zo dňa 12. novembra 2013.

8. Najvyšší súd vo vzťahu k otázke splnenia podmienok na odmietnutie žaloby z dôvodu prekážky začatej veci podľa § 98 ods. 1 písm. b/ SSP považuje za potrebné uviesť, že táto prekážka je daná, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Ak nie je splnený čo len jeden znak, nejde o tú istú vec. Krajský súd z úradnej činnosti zistil (lustráciou v súdnom registri), že mu bola doručená dňa 16. januára 2018 vec, následne zapísaná pod sp.zn. 24S/12/2018, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102314310/2017 zo dňa 7. novembra 2017. Ide o vec totožných účastníkov konania s rovnakým predmetom konania, ako v prejednávanej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 24S/18/2018. Z uvedeného je zrejmé, že konania vedené pod sp.zn. 24S/12/2018 a 24S/18/2018 sa týkajú tých istých účastníkov, predmetu konania a skutkových okolností. Najvyšší súd sa tak stotožnil so záverom krajského súdu, že existencia prekážky skôr začatého konania bránila vecnému prejednávaniu žaloby, čoho jediným procesným dôsledkom bolo odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. b/ SSP.

9. Ohľadom kasačnej námietky, spočívajúcej v tvrdení sťažovateľa, že ani prípadným doplnením spomínaného rozhodnutia na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/18/2018-30 zo dňa 20. februára 2018, by sa chyba v písaní v petite žaloby neodstránila, kasačný súd uvádza, že túto nie je možné považovať za dôvodnú, nakoľko z predmetného uznesenia jasne a zrozumiteľne vyplýva, akým spôsobom má žalobca vytýkanú vadu odstrániť, čo však tento opomenul.

10. Zároveň nemohol kasačný súd prihliadnuť ani na námietku, týkajúcu sa správnosti poučenia, uvedeného v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/18/2018-30 zo dňa 20. februára 2018, keďže v zmysle § 439 ods. 2 písm. a/ SSP kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

11. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že krajský súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

12. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.